

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 13 februari 1891, kl. 3 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, omfattande anslagen till utrikes departementet.

(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

1:o. De under denna hufvudtitel i nu gällande riksstat anvisade ordinarie anslag äro följande:

Kabinettskassans utgifter.

Departementschefen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000: —	
Utrikesdepartementet	»	27,495: —	
Ministerstaten	»	345,000: —	
Militärattachéer.....	»	8,400: —	
Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	45,955: —	450,850: —

Konsulskassans utgifter.

Utrikesdepartementet	kronor	10,000: —	
Konsulsstaten	»	129,685: —	
Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	20,315: —	160,000: —
			Summa kronor 610,850: —

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.

Svenska kyrkan i Paris.....	kronor	2,950: —	
			tillsammans kronor 613,800: —

I afseende å regleringen af utgifterna för år 1892 har Kongl. Maj:t, med hänvisning till det den kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof bilagda statsrådsprotokoll öfver utrikesdepartementsärenden den 12 januari innevarande år, föreslagit, att nedannämnda ordinarie anslag måtte af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Kabinettskassans utgifter.

[1.] departementschefen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000: —	
[2.] utrikesdepartementet	»	27,495: —	
[3.] ministerstaten	»	337,941: —	
[4.] militärattachéer	»	8,471: —	
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	45,893: —	443,800: —

Konsulskassans utgifter.

[6.] utrikesdepartementet	kronor	10,000: —	
[7.] konsulsstaten	»	129,685: —	
[8.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	20,315: —	160,000: —
			<u>Summa kronor 603,800: —</u>

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.

[9.] svenska kyrkan i Paris	kronor	2,950: —
		<u>tillsammans kronor 606,750: —</u>

Vid behandlingen af förestående anslagsfrågor har utskottet jemväl förehaft två inom riksdagen väckta motioner, den ena inom Första Kammaren af herr *F. T. Borg* (n:o 26) och den andra inom Andra Kammaren af herr *J. Anderson* i Tenhult (n:o 118), i hvilka motioner sammanstående föreslagits:

att Riksdagen, under uttalande af sin åsigt, att beskickningarna i Wien och Konstantinopel borde indragas, måtte nedsätta utrikesdepartementets budget med den på Sverige belöpande andelen af kostnaden för dessa tvenne beskickningar;

att Riksdagen måtte bevilja den i anslaget till ministerstaten ingående summa, som motsvarade Sveriges andel i kostnaden för beskickningarna i Nederländerna, Belgien och Italien, under vilkor att vid uppkommande ledighet befattningarna icke åter besattes, förrän Riksdagen dertill lemnat sitt bifall;

att Riksdagen i afseende å anslagen för beskickningarna i S:t Petersburg, Köpenhamn, London, Paris och Berlin måtte bevilja den i anslaget till ministerstaten ingående summa, som motsvarade Sveriges andel i aflöningen för sändebuden i de nämnda fem hufvudstäderna, under vilkor, att vid uppkommande ledighet befattningarna ej definitivt återbesattes, förrän Riksdagen fattat beslut om aflöningsbeloppen;

samt att Riksdagen, med tillkännagifvande att den icke funnit skäl att vidare förnya sitt bemyndigande för Kongl. Maj:t att, utan den eljest för statsmedels användning stadgade redovisning, till s. k. hemliga utgifter disponera någon del af tredje hufvudtitelns anslag, måtte nedsätta tredje hufvudtiteln med Sveriges andel af det till hemliga utgifter hittills disponibla belopp.

Såsom vid jämförelse emellan nu gällande riksstat och förenämnda, af Kongl. Maj:t äskade anslag synes, har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring beträffande konsulskassans utgifter, men deremot i kabinettsskassans utgifter föreslagit en minskning af 7,050 kronor, som uppstått derigenom, att anslaget till ministerstaten minskats med 7,059 kronor samt anslaget till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter med 62 kronor, hvaremot anslaget till militärattachéer ökats med 71 kronor. Angående minskningen i anslaget till ministerstaten upplyses af statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 5 december 1890, sid. 25, att densamma uppkommit genom nedsättning i utgifterna för beskickningarna i Konstantinopel och Wien samt i anslaget till pensioner. Såsom af samma statsrådsprotokoll (sid. 15—18 och 23) inhemtas, har ministern för utrikes ärendena på anförda skäl ansett sig icke kunna helt och hållet indraga beskickningarna å nämnda platser. För att emellertid tillmötesgå framställda önskningsar om besparingar å utrikesbudgeten, har han föreslagit dels sammanslagning af drogmanens och konsulatsekreterarens i Konstantinopel befattningar samt dels nedsättning af lönen för envoyéen i Wien och indragning af legationssekreterarebefattningen derstädes. Genom den förstnämnda åtgärden uppkomme en besparing af 6,300 kronor i den gemensamma utrikesbudgeten, hvaraf 4,000 kronor utgjorde minskning i kabinettsskassans utgifter. Det föreslagna nedbringandet af kost-

naderna för beskickningen i Wien föranledde besparing å utrikesbudgeten af 14,000 kronor, nemligen 8,000 kronor genom nedsättning af ministerns lön från 40,000 kronor till 32,000 kronor och 6,000 kronor genom indragningen af legationssekreterarebefattningen. Slutligen har, på sätt meddelas å sid. 24 af statsrådsprotokollet, en nedsättning i pensionsstaten för år 1892 å 4,000 kronor kunnat föreslås. Den sammanlagda minskningen å kabinettskassans utgifter utgjorde således 22,000 kronor. Å andra sidan hade genom en, i sammanhang med tillsättande af en lönad generalkonsul i New-York och vissa förut till ministern och t. f. generalkonsuln i Washington utgående konsulatafgifters indragning till konsulskassan, föreslagen ökning af lönerna för beskickningen i Washington kabinettskassans utgifter, på sätt inhemtas å sid. 22 och 23, ökats med 12,000 kronor, hvadan alltså den verkliga besparingen å nämnda kassas utgifter blefve 10,000 kronor, hvaraf, enligt proportionen 12 till 5, 7,059 kronor tillkomme Sveriges utrikesbudget.

Ökningen med 71 kronor i anslaget till militärattachéer samt minskningen med 62 kronor i anslaget till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter hafva, såsom i statsrådsprotokollet (sid. 2) meddelas, föreslagits för ernående så nära som möjligt af den rätta proportionen mellan de förenade rikenas bidrag till ifrågavarande utgifter äfvensom för undvikande af brutna tal och slutsummans afrundning.

Efter att (sid. 10—12 i statsrådsprotokollet) hafva uppdragit en jämförelse mellan anslagen till diplomatiska utgifter under åren 1858—1890 och nuvarande anslag för samma ändamål anför ministern för utrikes ärendena, att han i förslaget till stat för 1892 icke ansett sig kunna föreslå indragning af någon beskickning, och att förslaget därför icke innehölle några större nedsättningar. De till några beskickningschefer anslagna belopp vore visserligen högre än de, som från andra med Sverige och Norge likställda länder för samma ändamål utginge, men detta förhållande vore en följd deraf att de personer, som i de Förenade rikena egnade sig åt den diplomatiska banan, i regeln icke egde någon större förmögenhet, och om för dessa ministerbefattningar, som endast några få kunde uppnå, lönerna nedsattes så att en gift man utan större förmögenhet ej kunde hoppas att komma i fråga till dessa poster, blefve förmodligen följd den, att småningom ingen ung man med förmåga, men utan förmögenhet, skulle vilja egna sig åt en bana, på hvilken han äfven i bästa fall aldrig kunde hoppas att vinna en för en gift man i ekonomiskt hänseende oberoende ställning. Lönerna vore ingalunda höga, om de jämfördes med den vanliga lefnadskostnaden i de sällskapskretsar, der diplomaten måste söka de personer, med hvilka han bade att förhandla för att vinna det på personlig bekantskap grundade förtroende som vore erforderligt, om han skulle kunna utföra en af sina förnämsta upp-

gifter att så vidt möjligt genom förtroliga meddelanden undvika officiella meningsskiljaktigheter. Den inkomst, som ministrarne i verkligheten åtnjöte, vore äfven något mindre än det i stat uppförda lönebeloppet, emedan ministrarne vore skyldiga att till legationssekreteraren utbetala s. k. indemnitet, eller ersättning i penningar i stället för den ministrarne förut af ålder åliggande skyldigheten att hysa och föda legationssekreteraren, en skyldighet, som fordom äfven fans i andra länder föreskrifven, men som numera endast funnes för de Förenade rikenas och Danmarks ministrar. Denna indemnitet utbetalades med 12 kronor pr dag af de Förenade rikenas ministrar i London, Paris, S:t Petersburg och Washington samt med 9 kronor pr dag i Berlin och Köpenhamn.

Om man fördelade kostnaderna för diplomatiska ändamål på folkmängden, visade det sig, enligt en å sid. 13 i statsrådsprotokollet intagen tabell, att utgifterna för ministerstaten vore mindre tryckande i de Förenade rikena än i något annat med dem jemförligt europeiskt land.

Utskottet, som i öfrigt tillåter sig hänvisa till hvad ministern för utrikes ärendena (sid. 14—25 i statsrådsprotokollet) anfört i afseende å de i utrikesbudgeten upptagna anslagsrubrikerna *Ministern för utrikes ärendena*, *Utrikesdepartementet* och *Ministerstaten*, anser sig af ministrarnas yttrande angående anslagen under sistnämnda rubrik böra här i korthet intaga hvad som meddelats i fråga om beskickningarna i Konstantinopel, Köpenhamn, Rom Washington och Wien.

Hvad först beträffar beskickningen i *Konstantinopel* vore densamma, enligt ministrarnas för utrikes ärendena redan den 6 december 1889 uttalade mening, nödvändig af skäl, bland andra, att turkiska regeringen ej underhölle direkta förbindelser utom med diplomatiska agenter. Anledningen härtill vore i främsta rummet den, att på grund af gällande traktater eller s. k. kapitulationer alla kristna magters beskickningar i Turkiet utöfvade obegränsad domsrätt i alla så väl civila mål som brottmål, då målet icke rörde ottomanisk undersäte eller blifvit begånget mot turkiska regeringen, utan endast utlänningar vore parter i målet. Danmark, Portugal och Schweiz vore de enda länder af betydelse, som hade intressen i Turkiet utan att underhålla ständiga beskickningar. Danmarks angelägenheter vore sedan längre tid anförtrodda åt de Förenade rikenas beskickning, men de göromål som härigenom förorsakades för beskickningen vore mycket obetydliga. Schweizarne, som hade tre språk, franska, tyska och italienska, vände sig till den ambassad, hvars språk de talade, och Portugal representerades vanligen af italienska ambassaden, ehuru portugisiska regeringen hvart tredje år på någon tid anställde en utomordentlig envoyé i Konstantinopel. Vid de Förenade rikenas beskickning vore göromålen allt för talrika för att begäran att få

öfverlemna dem till annan beskickning skulle kunna framställas. Sjöfarten hade visserligen genom upphörd användning af svenska och norska segelfartyg för sjöfarten på Svarta hafvet under senare åren aftagit, men enligt berättelse den 14 sistlidne juli om sjöfarten för år 1889 hade under nämnda år 129 ångfartyg, och af dem 118 norska, två gånger passerat Konstantinopel på väg till och från Svarta hafvet, och i anledning af denna sjöfart hade beskickningen utfärdat 125 sundhetspass och 212 framställningar till turkiska regeringen om erhållande af de tillståndsbevis, som erfordrades för fartyg, som passerade Dardanellerna eller Bosphoren. Beskickningen hade äfven varit anlitad för utfärdande af pass och andra intyg, för upptagande af förklaringar i enskilda angelägenheter, protester och förklaringar, för förordnande af värderings- och besigtningmän, för delgifvande af stämningar m. fl. dylika ärenden.

Hela utgiften för de Förenade rikenas beskickning i Konstantinopel uppginge för år 1891 till 37,374 kronor, hvaraf till ministern 20,000 kronor, till konsulatsekreteraren 7,694 kronor, till drogmanen eller tolken 6,000 kronor och till öfriga utgifter 3,680 kronor.

Den vid beskickningen anstälde drogman eller tolk vore, enligt ministrernas för utrikes ärendena mening, oumbärlig, emedan så väl muntliga som skriftliga meddelanden till turkiska regeringen i löpande mål gjordes på turkiska och denne tjänsteman alltid åtföljde ministern vid besök hos turkiska myndigheter. Han vore dessutom beskickningens representant i flera internationella komitéer, deribland sundhetskommittén, som vore öfverstyrelse för sundhetsväsendet i Turkiet, och han hade derigenom flera gånger varit i tillfälle att för sjöfarten utverka fördelar, som i annat fall ej kunnat erhållas. Som drogmanen vore född och uppfostrad i Konstantinopel och därför endast egde mindre kännedom om svenska och norska förhållanden, hade det hittills ansetts nödigt att hafva en konsulatsekreterare för att, när ministern vore tjänstledig, förestå beskickningen och i allmänhet vara ministern behjplig vid handläggning af ärenden, som rörde svenska och norska fartyg och konsularjurisdiktionen, äfvensom i fall, då förhandlingar erfordrades med konsulatsekreterare från andra beskickningar, men för att tillmötesgå framställda önsknningar om nedsättning i utgifterna för denna beskickning hade ministern för utrikes ärendena, efter det yttrande från kommerskollegium inhemtats, ansett sig, såsom här ofvan förmäls, böra föreslå sammanslagning af konsulatsekreterarens och drogmanens befattningar, hvaraf emellertid följde, att den senares lön måste för de ökade göromålen höjas med 1,000 kronor. Den genom denna anordning åstadkomna besparing uppginge, såsom förut nämnts, till 6,300 kronor i den gemensamma utrikesbudgeten.

Hvad anginge beskickningen i *Köpenhamn* ansåge ministern för utrikes ärendena, att äfven om Sverige och Norge icke till följd af unionen egde

gemensamma beskickningar, det vore föga troligt att någotdera landet skulle kunna undvara en diplomatisk representant i Köpenhamn, så länge bruket vore att underhålla internationella förbindelser genom diplomater, men beskickningen i Danmark kunde dock sägas vara till större nytta för Sverige än för Norge till följd af de mellan grannländer ständigt förekommande ärenden, som fordrade direkta förhandlingar mellan regeringarna. Ministerns lön, som enligt 1830 års stat vore 32,000 kronor, hade redan före 1868 höjts till dess nuvarande belopp 36,000 kronor, och ehuru detta belopp äfven efter det vanliga afdraget för indemniteten vore högre än de löner, som ministrarna från ett par andra länder uppbur, vore det dock säkert mindre än den nuvarande ministerns verkliga lefnadskostnader

Vidkommande åter beskickningen i *Rom*, hade, enligt hvad ministern för utrikes ärendena vidare meddelat, italienska hamnar år 1889 besökts af 45 svenska och 290 norska fartyg. Värdet af utförseln från Sverige till Italien år 1888 hade enligt svensk statistik varit 522,322 kronor, och utförseln från Norge samma år enligt norsk statistik omkring 4,000,000 kronor. Enligt italiensk statistik hade värdet af utförseln till Italien från Sverige och Norge varit tillsammans 6,538,320 kronor. Till följd af dessa handels- och sjöfartsförbindelser vore det nödvändigt för de Förenade rikena att vara representerade hos italienska regeringen, och en beskickning kunde icke undvaras, emedan ett under lång tid stadsgadt internationelt bruk i det afseendet numera erhållit sådan häfd, att, när internationella frågor förekomme, desamma icke utan ömsesidig öfverenskommelse kunde handläggas på annat sätt än genom beskickningar. Italien besöktes dessutom årligen af ett ganska stort antal svenska och norska undersåtar och det lede intet tvifvel, att de genom beskickningens rekommendationer komme i åtnjutande af icke oväsentliga fördelar.

De Förenade rikena hade i *Rom* en envoyé med lön af 29,000 kronor, men ansåge ministern för utrikes ärendena sig böra uttala den åsigt, att vid inträffande ledighet möjligheten af lörens nedsättning till omkring 20,000 kronor borde till pröfning upptagas.

Utgifterna för Kongl. Maj:ts beskickning i *Washington*, uppgående till sammanlagdt 52,000 kronor, vore visserligen — anför ministern för utrikes ärendena — betydligt större än anslagen till beskickningarna från ett par andra länder med ungefär samma folkmängd som de Förenade rikena, men anslagen till ifrågakvarande beskickning vore otillräckliga; och dessutom borde bemärkas, att det vore brukligt att lönerna till utländska beskickningar beräknades icke blott efter folkmängden utan äfven efter de intressen som funnes att bevaka, och det lede intet tvifvel, att de Förenade rikena i Förenade Staterna egde vida större intressen än flera andra länder. Ofvan omförmälda tillsättande af en lönad konsul i *New-York* med lön af 30,000 kronor och öfverflyttandet

i sammanhang dermed af sjöhamnarne i Washingtons distrikt till New-Yorks distrikt förorsakade för ministern i Washington en betydlig minskning i löneförmåner, enär han derigenom förlorade konsulatafgifterna, som beräknades till 14,000 kronor, och då anledningen så väl till det stora anslaget till beskickningen som till den höga lönen för konsuln i New-York just vore, att det ansetts nödvändigt att sätta de Förenade rikenas representanter i tillfälle att intaga en viss social ställning, men en sådan utan tvifvel vore nödvändigare för ministern i Washington än för konsuln i New-York, ansåge ministern för utrikes ärendena, att ersättning för denna minskning borde beredas ministern i Washington, hvarför han föreslagit, att lönen för ministern skulle beräknas till 40,000 kronor, hvaraf 24,000 eller 8,000 kronor mer än förut från kabinettskassan och ett oförändradt belopp af 16,000 kronor från konsulskassan, att ministern skulle befrias från skyldigheten att lemna legationssekreteraren indemnitet, emedan nedsättningen af lönen i annat fall skulle blifva för stor, samt att legationssekreteraren i stället, förutom sin lön af 6,000 kronor, skulle tilldelas från kabinettskassan ett belopp af 4,000 kronor under benämning tienstgöringspenningar, så att hans hela lön komme att utgöra 10,000 kronor. Hela utgiften för beskickningen skulle, om denna stat fastställdes, blifva 50,000 kronor, eller 2,000 kronor mindre än förut, enär denna ökning af anslaget från kabinettskassan med 8,000 kronor till ministern och 4,000 kronor till legationssekreteraren eller tillsammans 12,000 kronor förutsatte de till 14,000 kronor uppgående konsulatafgifternas indragning till konsulskassan.

En beskickning i *Wien* vore enligt utrikesministerns åsigt nödvändig ur politisk synpunkt. Ingen fråga, som berörde magtställningen i Europa, kunde afgöras utan att utgången inverkade på alla stater af någon betydelse och deribland äfven de Förenade rikena, och då Österrike-Ungern icke blott i allmänhet såsom stormagt utan äfven i vissa fall till följd af sin geografiska belägenhet komme att deltaga i afgörandet af dylika frågor, ansåge han sig icke kunna tillstyrka indragning af denna beskickning. En sådan indragning skulle dessutom med all sannolikhet hafva till påföljd att Österrike-Ungerns beskickning hos Kongl. Maj:t komme att indragas och att alla officiella förbindelser derefter finge ega rum öfver någon främmande hufvudstad, hvarest beskickningar ömsesidigt funnes anställda. Emellertid har han, såsom redan är nämnt, föreslagit indragning vid blifvande ledighet af legationssekreterarens befattning och nedsättning af envoyéens lön, hvaraf komme att uppstå en besparing af 14,000 kronor.

I statsrådsprotokollet (sid. 26—41) lemnas slutligen redogörelse för konsulskassans utgifter; och får utskottet, under hänvisning i öfrigt till detta protokoll, meddela, att af den sammanställning af beräkningarna rörande

konsulskassans inkomster och utgifter för åren 1891 och 1892, som återfinnas å sid. 40, framgår, att ökningen i utgifterna för år 1892, till största delen föranledd af det aflönade konsulatet i New-York och uppgående till sammanlagdt 43,500 kronor, ansetts komma att betäckas af motsvarande ökning i inkomsterna genom inflytande konsulat- och expeditionsafgifter.

Beträffande de skäl, ofvan omförmälda motionärer till stöd för sina framställningar anfört i fråga om indragning af vissa ministerposter och åtgärder för framtida nedsättning i kostnaderna för andra, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet, som vid de två senaste riksdagarne med anledning af i ämnet väckta motioner uttalat sig för önskvärdheten af nedsättningar i anslagen å denna hufvudtitel, vidhåller fortfarande den uppfattning, som då inom utskottet gjorde sig gällande. Den nedsättning i dessa anslag, som nu af Kongl. Maj:t föreslagits, har nemligen icke synts utskottet nog betydande för att tillfredsställa skäligen önskningar i detta hänseende. Af den redogörelse för ifrågasvarande utgifter, som i statsrådsprotokollet lemnats, har utskottet också trott sig finna ökad stöd för den mening, att ytterligare nedsättningar kunna genomföras. I synnerhet har jämförelsen med andra länders utgifter för samma ändamål varit upplysande, i det att af densamma framgått, att utgifterna för de Förenade rikenas beskickningar å flera platser öfverstiga hvad andra med de Förenade rikena likställda länder för sina beskickningar å samma platser utgifva. Ehuru väl utskottet således vill tro, att besparingar å denna hufvudtitel än vidare kunna vidtagas, har utskottet dock icke ansett sig ega nödiga förutsättningar för att kunna föreslå, hvarest och till hvilka belopp besparingarna skulle kunna göras. Sådant torde lämpligen böra öfverlemnas till Kongl. Maj:ts bepröfvande och förslag, helst hänsyn jemväl måste tagas dertill, att representationen i utlandet är gemensam för båda de Förenade rikena. Den vidlyftiga utredning af hit hörande förhållanden, som i åberopade statsrådsprotokoll lemnats, och den nedsättning i utgifterna, som dels redan nu föreslagits, dels ställts i utsigt, gifva utskottet stöd för antagandet, att Kongl. Maj:t, derest Riksdagen derom gör framställning, skall vid förnyad pröfning egna frågan den omsorgsfulla uppmärksamhet, som dess vikt kräfver; och förlitar sig utskottet emellertid uppå, att den nedsättning af ministerns i Rom löneförmåner, hvilken ministern för utrikes ärendena ansett böra vid uppkommande ledighet till pröfning upptagas, varder snarast möjligt genomförd.

Hvad slutligen beträffar det i ofvan anförda motioner väckta förslag om att Kongl. Maj:t ej vidare skulle lemnas tillfälle att, utan den eljest

för statsmedels användning stadgade redovisning, till s. k. hemliga utgifter disponera någon del af förevarande hufvudtitels anslag samt om nedsättning i dessa anslag med Sveriges andel i det till hemliga utgifter disponibla belopp, anser sig utskottet, i saknad af utredning i detta ämne, icke böra göra något bestämdt uttalande, men föreställer sig, att anledning icke förefinnes till ändring i de bestämmelser, som i förevarande afseende för närvarande lända till efterrättelse.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet:

a) att Riksdagen med afslag å herrar Borgs och Andersons oöfvan omförmälda motioner i denna del må bifalla hvad Kongl. Maj:t i fråga om regleringen af de ordinarie utgifterna under tredje hufvudtiteln föreslagit;

b) att Riksdagen, med anledning af förenämnda motioner, må hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes tillse, huruvida icke sådana anordningar kunna vidtagas, att utgifterna under tredje hufvudtiteln blifva ytterligare minskade; samt

c) att det i samma motioner väckta förslag i fråga om de till s. k. hemliga utgifter utgående medel icke må af Riksdagen bifallas.

Extra anslag.

2:o. För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» har Kongl. Maj:t jemväl för år 1892 äskat ett extra anslag af 4,500 kronor.

Utskottet, som får hänvisa till hvad det vid statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärendet den 12 januari innevarande år innehåller om arbetets fortgång, har ansett önskligt, att ifrågavarande arbete, hvilket pågått under en lång följd af år och föranlett ansevärd kostnader, blefve bedrifvet med största möjliga skyndsamhet och sålunda snart afslutadt. Under uttalande häraf hemställer utskottet,

att till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» må för år 1892 anvisas ett extra anslag af 4,500 kronor.

Stockholm den 13 februari 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation

vid punkten 1:o, mom. a) (angående regleringen af de ordinarie utgifterna under denna hufvudtitel),

af herrar *S. Nilsson, O. Jonsson, P. Pehrson, A. Persson, N. Petersson, P. Andersson, G. Eriksson, P. Ersson* och *C. Persson*, hvilka yrkat att utskottet måtte hemställa,

»att Riksdagen, med anledning af herrar *Borgs* och *Andersons* ofvan omförmälda motioner i denna del, må bifalla hvad Kongl. Maj:t i fråga om regleringen af de ordinarie utgifterna under tredje hufvudtiteln föreslagit, med den inskränkning, att det under anslagstiteln »ministerstaten» uppförda belopp, 337,941 kronor, nedsättes med 40,000 kronor, eller till 297,941 kronor, och att således hufvudtitelns slutsumma minskas från 606,750 kronor till 566,750 kronor.»

Bil. Litt. A.**Tabell öfver ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

1891 års riksstat anslår:			Förslag till blifvande riksstat:	
Anvisning i kontant.			Anvisning i kontant.	
Kronor.	ö.		Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.				
Kabinettskassans utgifter.				
		Departementschefen, ministern för utrikes ärendena	24,000	—
24,000	—	Utrikesdepartementet	27,495	—
27,495	—	Ministerstaten. Nuvarande belopp	345,000	—
345,000	—	<i>Minskas</i> med	7,059	—
			337,941	—
8,400	—	Militärattachéer. Nuvarande belopp	8,400	—
		<i>Ökas</i> med	71	—
			8,471	—
45,955	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.		
		Nuvarande belopp	45,955	—
		<i>Minskas</i> med	62	—
			45,893	—
S:gr	450,850		Säger	443,800
Konsulskassans utgifter.				
		Utrikesdepartementet	10,000	—
10,000	—	Konsulsstaten	129,685	—
129,685	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	20,315	—
20,315	—		160,000	—
S gr	160,000		Säger	160,000
Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.				
		Svenska kyrkan i Paris	2,950	—
2,950	—			
S:a	613,800		Summa	606,750

Bil. Litt. B.**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
T r e d j e hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.		
För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater»	4,500	—

*Bil. Litt. C.***Uppgift öfver de från kabinettskassan och konsulskassan för närvarande utgående expektanslöner och pensioner.****Från kabinettskassan.***Expektanslön.*

Jemlikt Kongl Maj:ts beslut af den		Kronor.
16 nov. 1883	Envoyén grefve von Essen	4,800: —

Pensioner.

		Kronor.	
10 juli 1884	Förre envoyén herr Björnstjerna.....	6,000: —	
21 juni 1889	» » Lindstrand.....	6,000: —	
28 febr. 1890	» » grefve Piper	6,000: —	
26 april 1883	» » friherre Palmstierna ...	4,800: —	
15 » 1869	» ministerresidenten friherre Wrede	4,000: —	
4 maj 1883	Introduktören för främmande sändebud grefve von Saltzas enka	600: —	
2 jan. 1863	Afidne kabinettskuriren Cronlands dot- ter Sofia Wilhelmina	75: —	
2 » 1863	Afidne kabinettskuriren Liljedahls dotter Clara.....	75: —	27,550: —
		<hr/>	
Summa kronor		32,350: —	

Så länge friherre Palmstierna å kongl. utrikesdepartementets stat upp-
bär arfvode såsom introduktör för främmande sändebud, utgår den honom
beviljade pension tillsvidare endast med 3,400 kr. eller med 1,400 kr. lägre
belopp än ofvan angifves, och hela utgiften för pensioner minskas sålunda
till 26,150 kr.

Från konsulskassan.

Pensioner.

Jemlikt Kongl. Maj:ts beslut af den		Kronor
9 jan. 1886	Förre generalkonsuln Bodom.....	4,000: —
24 april 1885	Generalkonsuln Hegardts enka	800: —
29 maj 1874	Vice konsuln Hambros enka	400: —
16 april 1869	Aflidne förre generalkonsuln Lagerheims dotter Fatima	400: —
6 juli 1825	Aflidne konsulatsekreteraren Frumeries döttrar: Anna Carolina	225: —
	Sofia Helena	225: —
	Summa kronor	6,050: —